

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXVI. — Izdan in razposlan dne 22. maja 1875.

75.

Postava od 29. aprila 1875,

o premeni dopustnine za vnanji tabak.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

V opombi k postavku 8 občne colne tarife od leta 1853 stoječa določila o dopustnini plačevani pri vvozu vnanjega tabaka izpreminjajo se takó le ter se odobrava dotični dogovor med finančnima ministerstvoma kraljevin in dežel zastopanih na državnem zboru in dežel ogerske krone:

§. 1.

Pri vvažanji vnanjega tabaka plačati je povrh cola še tudi dopustnine, namreč:

Za cigare in cigarete po 5 gl. 50 kr. od 500 gramov čiste vage, za druge izdelke tabakove po 4 gl. 20 kr. od 500 gramov čiste vage, za sirovi tabak po 3 gl. 50 kr. od 500 gramov čiste vage.

Vsa druga določila števila ali postavka 8 občne colne tarife veljajo še dalje.

§. 2.

Ta postava pride v moč 1. dan julija meseca 1875.

§. 3.

Zvršiti pričujočo postavo naroča se finančnemu ministru.

V Dobrovniku, dne 29. aprila 1875.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Pretis s. r.

76.

Ukaz ministrov za trgovino in notranje reči od 9. maja 1875,

da je po obrtniško zvrševano pokladanje (napeljevanje) plinovodnih cevi ali trob (rorov) in delanje svečavnih naprav vrščeno med obrte, za katere je treba dopustila (koncesije).

Na podlogi §. 30 obrtniškega reda od 20. decembra 1859 se izrekuje, da potrebuje dopustila ali koncesije po obrtniško zvrševano dovajanje svetečega plina, t.j. naprava in uredba plinove svečave po ulicah in cestah, v javnih in zasebnih ali privatnih poslopih in prostorijah, naj se s tem bavi zavod za plinovo svečavo ali za narejanje plina ali sploh kdor koli bodi si poleg drugega podjetja, ali kakor s samostalnim obrtom.

Kdor želi dobiti tak obrt, mora izpolniti uvete v §. 18 obrtniškega reda postavljene za doseg koncesijoniranega obrta in vrh tega še izkazati, da je pri tem obrtu res delal ter zadobil si potrebno djanjsko pripravnost ali zmožnost.

Za pokladanje plinovitih cevi in delanje svečavnih naprav naj veljá niže stoječe uravnilo (pravilnik) in ono bode vezalo ne samo gori omenjenih obrtov, ki se bavijo z dovodom plina, temuč sploh vse podjetnike in zavode, kateri si, kakor n. pr. železnice, sami izdelujejo svetečega plina, kolikor ga potrebujejo.

Chlumecky s. r.

Lasser s. r.

U r a v n í l o

za

pokladanje plinovodnih cevi ali trob in za narejanje svečavnih naprav.

Pri pokladanji plinovitih cevi in pri izdelovanji vsakovrstnih naprav za razvod svetečega plina v porabo po ulicah, javnih trgih, vrtih in dvoriščih, kakor tudi v zaprtih in podziidnih prostorih, po tem pri osvečavah i.t.d. držati se je naslednjih propisov:

A. Splošna določila.

§. 1. Napeljave plinovitih cevi in druge naprave, ki služijo v trošenje (sežiganje) svetečega plina, narejati je s toliko skrbnostjo in zvedenostjo, da se kolikor je koli moči odvrne nevarnost za življenje in zdravje ljudi in živali, kakor tudi rastlin, zaradi česar ima obrtniško oblastvo prve stopinje dolžnost, ta dela po pridanih jim tehničnih organih nadzirati.

§. 2. Za napravo plinovodov koncesijonirani obrtniki so dolžni o vseh delih, ki jih prevzamejo, pisati natančno in parafirano knjigo vpisnico, v katero sme obrtniško oblastvo prve stopinje (§. 1) vsak čas pogledati.

Še imajo ti obrtniki dolžnost, za časa naznaniti oblastvu, kdaj začno delati, in ono sme od njih zahtevati črtežev ali popisov.

§. 3. Organom imenovanim v §. 1, pristoji vsak čas pravica, nadzirati izvršitev del obrtnika, za polaganje plinovih cevi koncesijoniranega, preskušavati te cevi, če so dovolj goste (da namreč plina ne propuščajo), in sploh takó, kakor se njim pozdí, prepričati se o pravšnem zvrševanju dela, ter odpraviti vsako napako, katero bi našli.

§. 4. Zasebnikom, kateri si dadó plin napeljati, pristoji pravica, plačavši pristojbino po oblastvu ustanovljeno zahtevati, da organi v §. 1 imenovani tak uradni nadzor in morebiti tudi preskus opravijo.

Takšen preskus ali ogled morajo organi za to oblastni kolikor se more hitro zvršiti.

§. 5. Propisi tega uravníla veljajo tudi v tem slučaju, ko bi se nekatera svečavna naprava razširila, v čem predrugačila ali pa popravila.

Svečavne naprave, ki so dalj časa stale nerabljene, treba je, ako plinomer ni bil v rabi, dati tudi po koncesijoniranem obrtniku preskusiti, predno se začne v novič svetiti z njimi. V drugem pa se tudi vse vedno služeče svečavne naprave vsak čas lahko podvržejo preskusom, ki jih piše to uravnílo, brž kakor se najde, da je potrebno, ali če gospodar tako želi. Ali v tem slučaju se je moči samo tedaj poprijeti uradnega preskusa ali ogleda, če se je tistemu, kateri je cevi položil (ali napravo izdelal), naznanje dalo, da se je našla neka napaka, ter reklo mu, naj jo odpravi, a on tega ne bi storil.

Takšen preskus ali ogled naj se pa praviloma opravi samo v pričo dotičnega napravnika (instalatorja).

Ako se zasledé nevarne nepopolnosti, sme se daljšnja raba prepovedati dotle, dokler se te napake ne odstranijo.

Ako so glavne plinovodne cevi bile dalj časa ločene od glavne proge, zadene jih tudi določilo v tem paragrafu s kraja omenjeno.

§. 6. Za prestopo določil tega uravníla ali pravilnika, kadar se na-nje ne uporablja občna kazenska postava ali obrtnijski red, kaznuje se krivec ali ta, kdor za njih izpolnjevanje odgovor daje, na podlogi ministerskega ukaza od 30. septembra 1857 (Drž. zak. št. 198) z globo od 1 do 100 gl. ali z zaporom od 6 ur do 14 dní.

B. Posebna določila.

Posebna določila se razhajajo na tri razdelke, namreč:

- I. Plinovodi pod zemljó.
- II. Plinovodi nad zemljó.
- III. Svečavne reči.

I. Plinovodi ali napeljave pod zemljó.

§. 7. Snov ali tvarina, iz katere naj bodo cevi (rori) za tako imenovane glavne plinovode in panoge, in pa v te plinovode vtaknjeni sifoni, kolena, zvezni kosi in zapirala.

Za podzemeljske plinovode smejo se rabiti iz litega železa narejene cevi, sifoni, kolena in vezilni kosi samo do 40^{mm} (1½ palec) svetlega primera nizdolu.

Zapirala naj se z ozirom na svojo napravo rabijo iz različne tvarine narejena, samo da se s pristojne strani priznajo za primerna namenu.

Ako se cevi iz kovanega železa rabijo pod zemljó, dopuščajo se samo do velikosti od 53^{mm} (2 palca) navzgor ter naj bodo namazane s čim, kar jih bude hranilo oksidacije.

§. 8. Preskus ceví, predno se začnó pokladati.

Vsaka plinovodna cev iz litine železne mora se podvreči preskusu, če je dovolj gosta, temu namreč, da se imenovana cev z vodnim pritiskom na šest atmosfer in po tem z zrakom pod vodó preskuša, pri čemer mora stopati zrak iz vetrenika s pritiskom od 1½ atmosfere.

Cevi pred preskusom še ne smejo biti namazane s smolo, in ko se cev preskušava z vodnim tlakom, tolči jo je z železnimi kladvi.

Med obojim preskusom z zrakom in z vodó treba je cevi popolnoma posušiti. Cevi iz kovanega železa, namenjene za podzemeljsko porabo, morajo obstati isti preskus; preskušene cevi naj se oznamenjajo, da so preskušene.

9. Kakó je cevi pokladati in jarke cevém narejati, kadar se križajo s kanalom.

Cevi je takó napeljovati, da se bodo kolikor najmanj mogoče križale s kanali.

Kjer se pa takó križajo, mora plinova cev biti previdena s primerno veliko pokrivalno cevjo iz železne litine, ki plinovo cev popolnoma osamuje (izolira) od kanala ter na obeh straneh iz zidovja štrlí.

Nikakor pa cev ne sme ovirati hoje po kanalu, ter naj se križema cev potegne kanalu skozi oblok (svod) ali pa pod duo, in v tem poslednjem slučaju je treba cevni jarek popolnem obzidati.

Kjer je dno slabo, treba je s stebri, brano ali rešetko i.t.d. kolikor je mogoče narediti, da se ne udere in cev ne počí.

§. 10. Kakó je cevne stike zadelati ali zagatiti.

Stiki pri grlih (mufih) naj se zadelavajo s konopci in svincem, in pri okrajih (flanžah) s svincem, kartonom ali platnom minijevim.

§. 11. Kako preskušavati plinovode z ozirom na preskus stikov, sifone, zapirala in vezilne kose.

Kadar je dodelan neki kos napeljave, kakor nanesó okolnosti, in za katerega je bila napravniku samemu vsa presoja prepuščena, treba je, če nima plina v sebi, va-njo vpihniti zraka do devetih palcev vodnega tlaka, in ta čas, predno se stikalniščne jame zasujejo, z milnico (žajfnico) stike cevi in kake stike okrajev ter navrtana mesta preiskati in kjer bi trebo bilo, zadelati.

Ako je napeljava že pod plinom, to njega tlak nadomešča vpihani zrak in stiki se preiskavajo prav takó. Z lučjo preiskavati jih je prepovedano in se strogo kaznuje.

§. 12. Navrtovanje glavnih cevi.

Navrtanine cevi iz kovanega železa ne smejo segati čez 53^{mm} (2 palca) svetlega premera, in to samo na cevih do 158^{mm} (6 palcev) nizdolu. Na cevih izpod 158^{mm} (6 palcev) navrtanina ne sme znesti več nego $\frac{1}{3}$ svetlega premera navrtane cevi.

Navrtanine z vzvoji v glavni cevi se pri cevih do 316^{mm} (12 palcev) nizdolu ne smejo delati čez 40^{mm} (1½ palec), pri cevih od 316^{mm} (12 palcev) nizdolu do 158^{mm} (6 palcev) ne čez 26^{mm} (1 palec), a pri cevih od 158^{mm} (6 palcev) nizdolu celo ne več, temuč naj se v teh, in vseh tukaj ne omenjenih slučajih rabi dolg vijak z okraji in skobo.

Luknje do 53^{mm} (2 palca) naj se navrtavajo s svedrom dovoljne velikosti ter ni dopuščeno navrtavati samo male luknjice in po tem z dletom razdolbovati.

§. 13. Panoge ali odpeljave in zveze plinovodov.

Za panoge, ki se odpeljujejo od glavne cevi s pomočjo na-njo nasajenih klobukov ali spojok, naj bodo razmeri svetlih promerov med odpeljano in glavno cevjo naslednji: Pri cevih do 316^{mm} (12 palcev) nizdolu 2:3, n. pr. 263^{mm} : 395^{mm} (10 na 15), 211^{mm} : 316^{mm} (8 na 12), pri cevih od 316^{mm} do 211^{mm} (12 palcev do 8 palcev) nizdolu 1 : 2, n. pr. 132^{mm} : 263^{mm} (5 na 10), 105^{mm} : 211^{mm} (4 na 8).

Pri razpeljavah te razmere prestopajočih in pri cevih pod 211^{mm} (8 palcev), zabijati je v glavno progo posebne zvezne kose.

§. 14. Napeljave čez mostove.

Dotično podjetje naj dogovorno z oblastvom izvoli tvarino za takšne cevi ter določi način, kakó se položé.

Cevi, ki prehajajo mostove, naj se kolikor je moči položé zunaj mostovega sklada in povrhu (videzno).

Ako se cevi morajo potegniti skozi notranji sklad, to se je o dotičnih določenih domeniti z oblastvom.

Ako se vidi potrebno, prostoležeče cevi mraza ali drugih vnanjih vplivov hraniti, to naj se v to porabljeni oboj ali pokrivalna cev dobro napolni s robo, ki se nerada vname, in odduški v enem ali drugem naredé.

Na obojem konci mosta naj bode zapiralo, do katerega je lahko priti, ter je treba ključ od enega in drugega vsegdar hraniti na mestu, ki ga oblastvo za vsako stran mostu določi.

§. 15. Iz česa naj bodo javni podsvetilniki (podpornje svetilnic) na hišah.

Le ti naj bodo edino iz litega ali kovanega železa od glavne cevi tje do pipe pri plāmenaku.

§. 16. Kakó vēsti se, kadar se zasledí kaka napaka.

Kadar se išče, odkod po plinu smrdí na ulicah, v kanalih, jamah i.t.d., paziti je pred vsem, da ne pride blizu ali se celó nalašč ne rabi ogenj ali luč (razun svetilnice varnice).

Tam, kjer se smrad čuti, ali če smrdí v kaki izbi poleg ulice, treba je precej tla odkopati, da more plin v prosto ozračje; po tem se neutegoma in neprenehoma sledí, kje da je napaka, dokler se ne najde in odpravi.

Po takšni kakoršni koli popravi ali predrugačbi treba je plinovod preskusiti, če ne propušča plina (§. 5).

Nezvani ljudje se ne smejo trpeti, da bi bili vpričo med delom, a najmanj pri iskanji takih mest, ki bi puščala plin.

O takšnih napakah je takoj poročati najbližjemu pristojnemu oblastvu ali pa plinarskemu zavodu.

II. Plínovodi nad zemljó.

§. 17. Tvarina, iz katere naj bodo cevi.

Znotraj po poslopih naj se plin razvaja poglavitno in sosebno s cevmi iz kovanega železa.

Svinčene cevi se nikakor ne smejo rabiti tam, kjer se napeljane cevi lahko od zunaj poškodujejo ali pa nahajajo blizu takih reči, ki se rađe vnamejo.

V zaprtih prostorih se svinčene cevi smejo sploh samo zunaj pokladati in ne vpuščati.

Svinčene cevi se nikakor ne smejo neposrednje ali naravnost železnim prilo-tavati; take zveze naj se samo z medenimi (mesinkastimi) vijaki narejajo.

§. 18. Preskušavanje ceví.

Te cevi naj se tako preskušavajo, kakor cevi za podzemeljske plinovode.

§. 19. Kakó plinovode pokladati.

Najbolje je, če se cevi prosto polagajo na zid in na strope, da jih je videti; ako pa iz dekorativnih oziróv to ní smeti, morajo se cevi vložiti v zid v izdolben ali še bolje od začetka puščen žlebek, ki mu se posamezni deli do dobrega z mor-tom napolnijo in zamažejo.

Cevi, ki strope predirajo, skozi otle prostore ali prav tikoma njih gredó, morajo biti obdane z gostimi hranilnimi cevmi ter se je v takih slučajih, kolikor je koli mogoče, ogibati vsakih zveznih kosov.

§. 20. Kako je plinovod preskušavati.

Vsak plinovod (vsaka napeljava) mora se preskusiti z manómetrom, predno se zveže s plinovo uro; voda naj v stekleni cevki manometra stojí 237^{mm} (9 pal-cev) visoko ter ne sme nekoliko minut, dokler trpí opazovanje, padati.

Preskus je po tem, ko se svečavni predmeti pridadó, še enkrat ponoviti, in če manometer pokaže, da je plinovod gost, tedaj se na naj bolj oddaljenih mestéh ta ali óni zamašek (zatiček) odprè, na kar mora manometer mahoma pasti.

Ko se plinovod preskušuje, ne sme še biti ometan.

§. 21. Vmesne ali predelne pipe.

Pri veliki napeljavi je narejati kolikor je moči mnogo predelnih pip, da se takó nepeljava razdelí na posamezne dele.

§. 22. Pritrjevanje zidnih in stropnih desk ali kolutov.

Deske (kolute) na stenah in stropih je primerno pritrvjavati.

Teški lestenci naj se nikoli samo in edino ob stropne deske ne pritrvjajo, temuč naj se na ravnost in s primerno trdnostjo obesijo in vselej je storiti preskus s dvojnato težo.

Pri glediščnih in drugih velikih lestencih, ki se vzdigujejo, rabiti je šarnirje s koloturnikom, ne pa konopcev, še manj trob iz gume (kavčuka).

§. 23. Kakšne naj bodo pipe, zaklopnice (ventili) in zasunki.

Na vsaki pipi bodi na vrhu ključa (hrbta) ostro vrezano znamenje držeče v tisto mer, kakor je prehod odprt, da bode lahko od zunaj viditi, kako stoji.

Na vsaki zaklopnici treba je z znamenjem, katero se še zlasti lahko vidi na prijemnem kolesci, naznaniti, kako se odpirajo in zapirajo.

§. 24. Postavljanje plinomerov (gazometrov).

Plinomeri morajo na lahko pristopnem, svetlem, suhem mestu stati v trdni omari, ki se dá zapreti, in do katere imajo vsak čas po dnevi svoboden pristop tisti, katerih delo je, čitati (brati) ure, koliko kažejo, in nadzirati jih.

Mesto je izbrati takó, da bode po dnevi mogoče brez luči čitati, in da se plinomer dá brez težavnosti snemati in premenjavati.

Ako je tisto mesto na prepihu (sapi) in mrazu, ter se je bati, da bi plinomer ne zamrznil, to naj se ura polni z raztopino glicerina kisline prostega v vodi.

Ako ní drugače ter se plinomer mora postaviti v podzemlje ali klet, treba je zgornja ukazala kolikor je moči izpolnjevati ter mora plinomer stati tik glavnih stopnic v klet, in pri večjih javnih poslopih i.t.d. mora biti mogoče plin tudi z ulice zapreti. Ako bi enemu in istemu plinovodu dohajal plin po več urah, naj se to poočiti na vsaki posamezni uri plinovi.

§. 25. Postavljanje ravnarjev (regulatorjev) in plinojemov.

Ako je za kak poseben namen treba postaviti plinojem, sme se to zgoditi samo, če oblastvo dovoli; želeti je, da se porabijo ravnarji, vendar morajo biti takó narejeni, da iz njih porabe ne bode nikake nevarnosti za ljudi.

§. 26. Izlijaki ali vodonaborniki.

Izlijaki naj se ne zapirajo s pipo, nego vsegdar z vijakom ter naj samo zvedenci z njimi delo imevajo. Odprtina, po kateri se izlijak izpraznjuje, ne sme prestopati 7^{mm}.

Sifonov, ki se sami izpraznjujejo, ní rabiti po hišah.

§. 27. Iskanje pokaženih mest in popravljanje starih plinovodov.

Ako v kaki prostoriji smrad naznanja, da mora nekje izhlapevati plin, strogo je prepovedano stopiti va-njo z gorečo lučjo; precej naj se dotična predelna pipa ali ura ali zaklopnica pred hišo zaprè, okna in duri odpró, da uide plin, kar se ga je nabralo.

Na tó je poslati brez odloga naznanilo napravniku za taka dela oblast imajočemu ali pa plinarskemu zavodu, ki naj naredí, česar je potreba, da se napaka precej odpravi.

§. 28. Kakó najti, kod so cevi napeljane.

Ako so se pri večjih svečavnih napravah plinove cevi, idoče znotri kritih prostorov, zlasti gledišč ali plesališč, večjih gostivnic i.t.d. zazidale in ometale, tedaj je začrtati v dovoljno zanesljiv črtež tistih prostorij ali pa stanovitno poočiti v popisu, kod tekó cevi, da bode, ako bi se kdaj hotlo kaj prenarediti ali če bi se v napeljavi kaj pokazilo, lahko najti, kje ležé cevi.

Tak popisek ali črtež narediti priporoča se pa tudi zasebnikom pri majhnih plinovitih napravah.

III. Svečavne reči s pritiklino vred, deske zidne in stopne.

§. 29. Zveza s plinovodom.

Za zvezo svečavnih predmetov z napeljavo plinovo in za njih primeren stik, bode si prizadevati, da se vpeljejo edinstveni vijaki.

§. 30. Svečavne reči.

Pri narejanji plinopalnih priprav paziti je na to, da trak plamena, kakor se najviše utegne zagnati, ostane še vedno od vneumljive robe, ki obdaja razsvetljeni prostor, toliko oddaljen, kolikor je treba, da se ta roba ali tvarina ne užge.

Večji lestenci naj se posebno varno pritrjavajo ter ne smejo viseti ob samih plinovitih cevih; praviloma naj bode moči s posebnimi, lahko pristopnimi pipami zapreti jim napeljavo, po kateri jim dohaja plin.

S premikljivimi lestenci naj se posebno oprezno dela ter se tudi pri manjših takih lestencih priporoča raba posebne zapiralne pipe.

Pridajati je glicerina k vodi, da se pri takih svečnikih voda do dobrega zapre.

Glavni deli plinovitih svečnikov in lestencev smejo se samo iz železnih, medenih (mesinkastih) ali bakrenih ceví narejati. Vrh tega morajo ti svečniki in lestenci vsegdar imeti kovinsko plinonabornico in zapiralne pipe, ki niso priložane, nego ynoter z vijaki pritrjene. Podaljšujoče cevi takih svečnikov morajo brezuvetno biti z vijakom vdelane.

§. 31. Krogoviti ali solnčasti plamenaki.

Od gorenja izvirajoči plini vseh plamenov pri krogovitih plamenakih morajo se odpeljavati z zaprto cevko dimnico, ki je na takem mestu, da se ubrani vsaka nevarnost gledé ognja.

§. 32. Cevi ali trobe iz gume.

Ako se rabijo cevi iz gume, kar je sploh dopuščeno samo za dovod plina k premičnim sventilnicam, plinovim pečém in kuhavnim orodjem, treba je vsakakor také narediti, da bode mogoče, s pipo vsaki posamesni cevki zapreti plinovod.

Končna opomnja.

Ker je to uravnílo sestavljeno po današnjem stanu tehnike in z ozirom na zdaj znane robe in naprave, pridržava se primerna premena tega uravníla, ko bi se s časom zvedelo kaj boljšega gledé tvarine ali robe ki jo je rabiti, ali gledé tega, kakó naj bode to ali óno narejeno in zloženo.

77.

Ukaz ministerstva za trgovino od 15. maja 1875,

o vpeljatvi in rabi angleških signalov ali znamenj sile in pa signala o potrebi vodičev (pilotov) po avstrijskem trgovskem pomorstvu.

V tem ukazu popisani signali bodo se v avstrijskem trgovskem pomorstvu rabili v slučajih sile in pa kadar se bode potrebovalo vodiča, in to v pogovoru ladije z ladijo, kakor tudi med ladjami in semafori, signalnimi stancijami, pomorskimi svetilniki, pristanišči i.t.

§. 1.

Signali sile, v zmislu tega ukaza, so taki signali, s katerimi se naznanja, da je ladija v sili ali nevarnosti.

Naslednji signali, — naj se že uporabijo posamič ali nekateri izmed njih ob enem, — veljajo za signale ali znamenja sile:

A. Po dnevi.

1. Strel za strelom iz topa v presledkih po kako minuto dolgih.
2. Signal sile „NC“ mednarodne knjige signalnice.
3. Signal v daljavo, namreč zastava (bandero) na štiri ogle, nad ali pod katero je potegnjena krogla ali-nekaj krogli podobnega.

B. Po noči.

1. Strel za strelom iz topa v presledkih po kako minuto dolgih.
2. Plameni ognjeni na ladiji (goreča posoda smole ali olja i. e.)
3. Rakete ali goreče krogle kakoršne bode vrste in barve, ki se posamič v kratkih presledkih užgó.

§. 2.

Signali sile (§. 1) se na ladjah smejo samo v slučajih sile ali nevarnosti uporabiti.

§. 3.

Signali o potrebi vodiča, v zmislu tega ukaza, so signali, s katerimi se naznanja, da ladija, signal dajóča, želi vodičev (privodnikov, pilotov).

Naslednji signali, — naj se že uporabi eden ali drugi posamič ali več njih ob enem, — veljajo za signale o potrebi vodiča:

A. Po dnevi.

1. Na prednjem jadreniku vzdignjena vodiška zastava, t. j. zastava za avstrijske pomorske ladije trgovske obdana z belo progo od petine njene širokosti.
2. Vodiški signal „PT“ mednarodne signalnice.

B. Po noči.

1. Modri ali višnjevi ogenj (blue light), ki se vsakih petnajst minut opali, ali:
2. svetla bela luč, ki se neposrednje nad nadpalubjem v kratkih presledkih prikazuje takó, da jo je vselej po kako minuto videti.

§. 4.

Vodiški signali (§. 3) smejo se na ladiji samo tedaj uporabiti, kadar hoče dobiti vodičev; niti se smejo v ta konec rabiti drugi signali mimo ónih, katere §. 3 omenja.

§. 5.

Prestopki propisov §§^{6v} 2 in 4 kaznujejo se z globami do sto goldinarjev avstr. veljave. Kadar se globa ne dá iztirjati, naj se premeni v zapor, in to v en dan za vsakih pet goldinarjev.

§. 6.

Pričujoči ukaz pride v moč 1. dne julija meseca 1875.

Chlumecky s. r.

78.

Ukaz ministerstev za pravosodje in finance od 19. maja 1875,

da se postava od 23. marcija 1874 (Drž. zak. št. 29) razteguje na izbrano sodišče za prepire iz prevoznih opravil Dunajskih železnocestnih in paroplovstvenih podjetij.

Vsled oblasti v členu VII postave od 23. marcija 1874 (Drž. zak. št. 29) dane izrekuje se, da se določila te postave smejo uporabljati na tiste izreke izbranih sodišč, ki jih storí izbrano sodišče za prepire iz voznega opravila železnocestnih in paroplovstvenih podjetij, s sodelovanjem trgovske in obrtniške zbornice na Dunaji ustanovljeno.

Glaser s. r.

Pretis s. r.